

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 10. Exempla poenitentium sequenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

to Cap. I. *Qua opera sint, tempore belli, exemplo Italarum, faciendae?*

Et clamauit, & dixit in Ninive ex ore regis, & principum eius, dicens: *Homines, & iumenta, & boues, & pecora non gressent quidquam: nec pascantur, & aquam non bibant. Et operiantur saccus homines, & iumenta, & elament ad Dominum in fortitudine, & conuertatur vir à via sua mala, & ab iniquitate, qua est in manibus eorum. Qui scit, si conuertatur, & ignoscat Deus, & reuertatur à furore irae suae, & non peribimus? Et vidit Deus opera eorum, quia conuersi sunt de via sua mala: & misertus est Deus super malitiam, quam locutus fuerat, ut faceret eis, & non fecit.* Mirabile dictu. Niniuitæ homines erant pessimi, idololatæ, vino, veneri, luxui, impietati penitus immergi, & ad vocem vnus Ionæ, hominis ignoti ac peregrini, credunt se interitum meruisse; dicit vnus alteri, nec apud magnates dissimulatur, & peruenit verbum ad regem Ninive, nec contemnitur, sed illico ab omnibus obeditur, a minimo vsq; ad maximum; vsque adeò, vt etiam infantes à lacte, iumenta à pastu & potu debuerint abstinere, vnde ingens & infantum ploratus, & matrum commiseratio, & pecorum mugitus clamorque exortus, luctu & tristitijs omnia compleuerunt. Quam pœnitentiæ faciem etiam vnicus Eremita apud Perusinos introduxit. Hunc ergo siue Ionam, siue Eremitam & ego in publicum prodiens, hodie, imitor, & pœnitentiam prædico. Immo & alij me maiores, nimirum Episcopi ipsi, & ordinarij magistratus Ecclesiastici, qui etiam rogatu ipsius Serenissimi Electoris magis instigati, pœnitentiam, in omnibus cathedris prædicari voluerunt.

X.
EXEMPLA
POENITENTI-
VM SEQUEN-
TIALIA

Itaque cooperemur Deo. Deus vult nos emendare; etiam ipsi igitur nos emendemus, & pœnitentiam agamus, vt *Deuotissimi* fiamus, sitque annus iste *Generalis deuotionis annus*. Habemus exemplum Niniuitarum, est positum ante oculos exemplum Italarum: Vt enim ibi vnum Eremitam secuta est ciuitas Perusina, hanc autem vicinæ aliæ atque aliæ; ita nos quoq; illas sequamur. Ideò enim hoc illorum exemplum est memoriæ traditum, vt sit posteris pœnitentiæ monumentum. Si ciborum lautitias, si luxum vestium, si capillorum ornatum, si ritum bibendi, si alias vanas vrbiū aut regionum nouitates tam pronis animis imitamur, cur non & hinc exemplum trahimus, atque aliò propagamus? Illud sponte, atque in perniciem nostram facimus; hoc facere, & quidem

Cap. I. *Quae opera sint, tempore belli, exemplo Italorum, faciendae*

dem ad nostram utilitatem obligamur. Nam si incendium exoritur, omnes accurrunt ad illud extinguendum, partim charitate proximi, cui succurrere volumus, partim timore, ne ad nos quoque flamma deriuetur. Cur non bello quoque ardente, & tam nobis ipsis, quam proximis nostris instante? Omnes peccauimus, omnes iram meruimus, non solum milites, ciues, serui, domini, & principes, sed etiam clerici, sed sacerdotes, sed religiosi; omnes igitur Deum placatum reddere studeamus. Italorum ultra viginti millia fuerunt, qui vna de ciuitate in ciuitatem, de ditione in ditionem, poenitentiae suae exempla circumtulere. Neque purandum est, hos solos fuisse poenitentes, atque alios, qui domi manserunt, nihil pie fecisse. Sed illi quoque domi, vbi & plus otij, & maior occasio fuit se se castigandi, omnis generis poenitentiam egerunt. Faciamus nos domi & foris, atque hinc, vnde alioqui scientia & sapientia in alias vrbes & prouincias deriuatur, etiam poenitentiae opera propagemus. Si nullus est, qui non aliquando verbis, aut opere Scandalum alijs dederit; compenset iam: & vicissim bonorum operum exempla praebere non erubescat. Hoc jam dudum tam prolixis belli malis Deus a nobis quaerit obtinere, vt Ecclesia pristinum nitorem adipiscatur, & vnusquisque in Domino renouetur. Parum enim refert, vtrum Deus beneficijs ac miraculis, an plagis nos ad poenitentiam vocet. Quare post triginta annorum bella Germaniam affligentia appositae ad nos dicere potest Christus: *Si in Tyro & Sidone facta essent virtutes, quae facta sunt in vobis, olim in cilicio & cinere poenitentiam egissent.*

At quanam poenitentiae opera sequenda? Feminis & parvulis non permitteretur, si publice se se vellent verberare: Zelus ingens Italos excusauit. Viri & iuuenes hoc exemplum in templis & plateis abunde exhibuerunt. Interim domi ac privatim neque paruulis prohibitum, neque mulieribus est interdictum, vt corpus suum loris, virgis, flagellis, cingulis castigent: Vt D. Magdalenam, D. Martham fecisse credibile est; certum autem de S. Catharina Senensi, de S. Teresia & de multis alijs Sanctis. Si Publicanus ille, qui *percutiebat pectus suam dicens: Deus propitius esto mihi peccatori descendit iustificatus in domum suam*, cur non & illi, qui percutiunt dorsum suum, quod Deo creatori suo obuertere-

Matth. 23.
Luc. 10.

XI.

QUALIA OPERA
POENITENTIAE EXERCENDAE

Luc. 18. 29.